

deres lave Skatteprocent ligefrem lokker de store Skatteydere til sig fra de tilgrænsende Købstæder, idet man ved at flytte ud i disse tilgrænsende Kommuner kan spare meget betydelige Beløb. I Aarhus var Skatteprocenten i 1916 10,4, men i Vejby 2,3 og i Aaby 4,2. I Vejle var Skatteprocenten 8,6, men i Hornstrup 2. I Aalborg var Skatteprocenten 9,6, men i Aalborg-Budolfi Landsogn var den 1,33. I Holbæk var Skatteprocenten 7,6, men i Merløse 3,5. I Kolding var Skatteprocenten 9,4, men i Eltang-Vilstrup var den 3,9, og i Kolding Landdistrikt var den 4 o. s. v. Der kunde nævnes en Række af disse ved Købstadkommuner liggende Landkommuner med en lav Skatteprocent, som gør det fristende for Købstædernes store Skatteydere at flytte derud. Nu kan det endda være sin Sag, naar det angaar private Erhvervsgrene, men Ledere af Aktieselskaber, Aktieselskabsdirektører, Bestyrelsesmedlemmer eller Funktionærer unddrager sig ved saadan Udftyning al Skat til Erhvervskommunen, og det er netop dette Forhold, som i særlig Grad har virket grelt, og det er endda, som det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at ændre.

Jeg havde derfor ventet at høre, at der var sket noget, siden Sagen for nogle Aar siden var til Behandling her i Tinget, som har foranlediget, at det konservative Folkeparti eller, som det den Gang hed, Højre indtager en helt anden Stilling nu, end det den Gang gjorde. Jeg skal minde om, at i Rigsdagssamlingen 1910—11 forhandlede der her i Tinget et langt videregaaende Lovforslag vedrørende den kommunale Beskatning. Det foreliggende Lovforslag er kun et Udtog af Lovforslaget fra den Gang, nemlig det Afsnit, som omhandler Skat til Erhvervskommunen. Den Gang mærkede man ikke hos Højre noget til Uvillie, og det er derfor mærkeligt, at det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamson) nu opponerer mod dette Lovforslag som noget, der ikke tager tilstrækkeligt Hensyn, som vil øve Uret o. s. v. Den Opfattelse gjorde sig ikke gældende den Gang. Jeg skal minde om, at Folketingets Udvalg den 23. Marts 1911 afgav en Betænkning, i hvilken hele Udvalget udtaler, at det betragter Revisionen af Loven om den kommunale Beskatning „som baade heldigt og ønskeligt og vil anse Forslagets Gennemførelse for et betydeligt Fremskridt“. De Bestemmelser, som fandtes i dette Lovforslag, var, som sagt, langt videregaaende end de foreliggende Bestemmelser, og dog ansaa man det for meget heldigt at faa

Lovforslaget gennemført, ja, man ansaa Gennemførelsen for et betydeligt Fremskridt. Det var en helt anden Tale end den, man hørte i Dag fra det konservative Folkepartis Ordfører. Da Lovforslaget den 4. April 1911 var til Afstemning her i Folketinget, blev det vedtaget enstemmigt. Der blev ikke foretaget Navneopraab, saa jeg ved naturligvis ikke, hvor mange af Højre der var til Stede, eller hvor mange der undlod at deltage i Afstemningen, men der var i hvert Fald ingen, der stemte imod, og at Lovforslaget blev enstemmigt vedtaget, harmonerer ogsaa meget godt med den Udtalelse i Betænkningen, at hele Udvalget, altsaa ogsaa Højre, ansaa Lovforslagets Gennemførelse for et betydeligt Fremskridt.

Jeg skal ikke komme ind paa, hvorledes det senere er gaaet med Sagen. Vi ved, at den har ligget oppe i Landstinget og ikke er blevet fremmet før nu. Det, som har foranlediget, at Sagen er blevet fremmet i det Omfang, som nu er sket, og at der nu stilles Forslag om en midlertidig Lov, er en Henstilling fra Købstadforeningen. Ordføreren for denne Sag paa Købstadforeningens Delegeretmøde sidste Sommer var Købmand Mikael Johansen, Aarhus, der er opstillet som det konservative Folkepartis Kandidat i en af Aarhus-Kredsene. Han anbefalede Sagen meget varmt, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et kort Brudstykke af den Tale, i hvilken han motiverede en Resolution, som blev enstemmigt vedtaget: „Det, vi først og fremmest maa kræve, er en Udvidelse af de erhvervsskattepligtiges Kreds, dernæst Anvendelse af Kommunens Ligningsprocent og endelig Ret til at forhøje og nedsætte efter Skøn i Lighed med, hvad Tilfældet er for de øvrige Skatteyderes Vedkommende. Den Gruppe af Skatteydere, som Kredsen først og fremmest bør udvides til at omfatte, er de saakaldte Direktører. Saa godt som alle store Forretninger gaar jo efterhaanden over til at blive enten Aktieselskaber eller Interessentskaber, og samtidig med at det sker, er der en vis Faible hos Direktørerne med de store Tantiømer for at flytte ud i Skattelyet. Det er jo ikke videre rart for Købstæderne, at Antallet af de private erhvervsdrivende svinder ind, og at samtidig de, der leder de store Forretninger i Form af Aktieselskaber, søger bort fra Købstæderne. Det er et kolossalt Tab, som Købstæderne derved lider, og vi kan ikke i Længden finde os i dette Forhold.“